

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců
JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobkyně: **M. T. J.**
bytem X
zastoupená obecným zmocněncem V. T.
bytem X

proti

žalovanému: **Městský úřad Kostelec nad Černými lesy**
sídlem Smiřických 53, Kostelec nad Černými lesy

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. Žalovanému se ukládá,

- a. aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zrušil k žádosti žalobkyně ze dne 22. 8. 2020 zápis o narození žalobkyně vedený v knize narození žalovaného ve svazku X, roč. X na straně/listu X pod poř. č. X a postoupil věc místně příslušnému matričnímu úřadu k provedení dodatečného zápisu narození žalobkyně v jím vedené knize narození,
- b. anebo aby v téže lhůtě, nevyhoví-li žádosti v plném rozsahu, o žádosti rozhodl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 1. 2. 2021 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o její žádosti o opravu zápisu v matriční knize dle § 5 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 279/2019 Sb. (dále jen „zákon o matrikách“), kterou podala k žalovanému dne 24. 8. 2020. Oprava zápisu v matriční knize, již se žalobkyně tímto podáním u správních orgánů domáhá, se týká údaje o místě jejího narození. Podání bylo sice označeno jako odvolání „proti zapsání místa narození a vydání rodného listu“, nicméně zdejší soud v minulosti v rámci jiných řízení v souvisejících věcech již konstatoval, že je zapotřebí na toto podání nahlížet dle jeho skutečného obsahu [srov. § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)] jako na žádost o opravu (změnu) zápisu ve smyslu shora citovaného ustanovení zákona o matrikách (viz usnesení zdejšího soudu ze dne 13. 10. 2020, č. j. 54 A 35/2020 - 17, bod 8, a ze dne 21. 1. 2021, č. j. 54 A 38/2020 - 33, body 13-14).
2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou (k přípustnosti žaloby viz body 6-9 tohoto rozsudku). Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím žalobkyně vyslovila souhlas výslovně a žalovaný souhlasil implicitně tím, že se nevyjádřil k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
3. V žalobě žalobkyně uvedla, že u Krajského úřadu Středočeského kraje (který byl žalobkyní původně chybně označen za žalovaného, což žalobkyně k výzvě soudu podáním ze dne 16. 2. 2021 napravila označením žalovaného uvedeného v záhlaví rozsudku) uplatnila opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Žádost o opatření proti nečinnosti žalovaného byla Krajskému úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) doručena dne 26. 11. 2020. Ten však nápravu nezjednal. Dne 8. 1. 2021 žalobkyni vyrozuměl, že žalovaný může nadále v nečinnosti setrvat, neboť se v dané věci nemusí řídit správním řádem, nýbrž pouze zákonem o matrikách a příslušnou vyhláškou. Žalobkyně se proto domnívá, že správní orgány odmítají vydat rozhodnutí o žádosti o opravu zápisu v matriční knize, neboť nechťejí, aby provedení zápisu místa narození žalobkyně bylo přezkoumáno soudem.
4. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě k namítané nečinnosti nevyjádřil. Uvedl pouze, že z jím nashromážděných dokumentů vyplývá, že se žalobkyně narodila v X a že má za to, že jednal v souladu se zákonem. (A to tak, že v knize narození jím vedené provedl dodatečný zápis týkající se narození žalobkyně a dne 11. 8. 2020 vystavil na jméno žalobkyně rodný z list s údajem o místě narození „X“. – poznámka soudu).
5. V replice žalobkyně s tímto stanoviskem vyjádřila nesouhlas a zaslala kopii výpisu z matriční knihy uložené v Moskvě, ze které vyplývá, že místem jejího narození je Praha.

Tato listina je součástí správního spisu. Podle žalobkyně neexistuje doklad o tom, že by se žalobkyně narodila v X, naopak existuje více dokumentů prokazujících její narození v Praze.

6. V rámci zkoumání podmínek řízení soud ověřil, zda před podáním žaloby došlo ze strany žalobkyně k bezvýslednému vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), neboť v opačném případě by musel žalobu jako nepřipustnou odmítnout (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015 - 59, č. 3409/2016 Sb. NSS).
7. Žalobkyně soudu předložila kopii žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 4 správního řádu, datovanou ke dni 22. 11. 2020, adresovanou krajskému úřadu. Žalobkyně doložila též kopii přípisu ze dne 8. 1. 2021, jímž krajský úřad na tuto žádost reagoval. Krajský úřad v přípisu uvedl, že vzhledem k tomu, že zápis matriční události a vydání rodného listu neprobíhají v režimu správního řízení, nelze vůči postupu žalovaného opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu uplatnit. V tomto ohledu však soud nemůže krajskému úřadu přisvědčit. Předně soud konstatuje, že nástroje ochrany proti nečinnosti upravené v § 80 správního řádu lze aplikovat nejen ve správním řízení, ale obecně také kdykoliv tehdy, nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené (srov. § 6 odst. 1 správního řádu). To ostatně potvrzuje judikatura Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 13. 2. 2018, č. j. 7 Azs 391/2017 - 19, uvedl, že „[a]čkoliv je § 80 systematicky zařazen v části druhé správního řádu, která upravuje správní řízení, možnost využití institutu ochrany před nečinností podle tohoto ustanovení je mnohem širší a neomezuje se pouze na správní řízení. Důvodem je odkaz provedený § 6 správního řádu, který je obsažen v obecných úvodních ustanoveních a základních zásadách činnosti správních orgánů (část první), jakož i vzájemná provázanost jednotlivých částí správního řádu (srov. § 154, § 170 a § 174). Proto lze dospět k závěru, že úpravu ochrany před nečinností obsaženou v § 80 správního řádu lze aplikovat i při vydávání tzv. jiných správních úkonů podle části čtvrté správního řádu.“ Nadto je třeba uvést, že, jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 2 Aps 5/2012 - 52, v případě návrhu na opravu (změnu) zápisu v matriční knize je vyvoláno správní řízení, v němž matriční orgán návrhu fakticky vyhoví, nebo vydá zamítavé rozhodnutí. Krajský úřad tedy zastává chybný názor, uvedl-li, že žalovaný v dané věci žádné správní řízení nevede.
8. Současně je zapotřebí uvést, že zákon o matrikách neupravuje zvláštní druh opatření proti nečinnosti, a proto jediným prostředkem, který žalobkyně v dané věci před správním orgánem mohla využít, byla žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu u nadřízeného správního orgánu. Nadřízeným správním orgánem žalovaného byl právě krajský úřad.
9. Pokud nadřízený správní orgán žádosti účastníka o přijetí opatření proti nečinnosti nevyhoví s tím, že neuznává tvrzení o nečinnosti podřízeného správního orgánu, nastává bezvýslednost vyčerpání prostředku k ochraně proti nečinnosti okamžikem oznámení vyřízení této žádosti (srov. KÜHN, Zdeněk; KOCOUREK, Tomáš a kol. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 79 s. ř. s.). Krajský úřad sice nevydal žádné formalizované usnesení o nevyhovění žádosti žalobkyně, jak je vyžadováno v § 80 odst. 6 správního řádu, avšak v přípisu ze dne 8. 1. 2021 uvedl toliko, že žádné opatření k ochraně proti nečinnosti žalovaného z důvodu nevedení správního řízení přijmout ani nemůže. Je proto zřejmé, že se žádost žalobkyně k uplatnění opatření proti

nečinnosti minula účinkem, a tedy že k podání žaloby došlo až po bezvysledném vyčerpání prostředků k nápravě, a proto je třeba žalobu považovat za přípustnou. Soud tedy přistoupil k posouzení věci samé.

10. Podle § 5 odst. 2 zákona o matrikách „[z]měny a opravy zápisů v matriční knize se provádějí na základě veřejných listin nebo jiných listin, stanoví-li tak tento zákon.“
11. Podle § 50 zákona o matrikách „[o]pravou zápisu v matriční knize se rozumí opravení chybných či nesprávných údajů v zápisu, dodatečném zápisu, nebo dodatečném záznamu v této knize.“
12. Podle § 7 odst. 1 zákona o matrikách „[m]atriční zápisy uvedené v § 5 se provádějí v úřední místnosti v sídle matričního úřadu po obdržení podkladů nebo ústního oznámení pro jejich provedení, nejpozději do 30 dnů od obdržení těchto podkladů, popřípadě ústního oznámení.“
13. Podle § 87 zákona o matrikách „[p]okud se žadateli podle § 5 (...) nevyhoví v plném rozsahu, vydá se o tom rozhodnutí.“
14. Z obsahu žaloby je zřejmé, že se žalobkyně po žalovaném domáhá toho, aby v jím vedené knize narození (a v návaznosti na to i v jejím rodném listu) opravil zápis o jejím narození, neboť tvrdí, že se v obvodu jeho místní příslušnosti nenarodila. Z toho plyne, že zápis o jejím narození by měl být proveden v matriční knize vedené jiným matričním úřadem, kterým by měl být vycházeje z jejích tvrzení Úřad městské části Prahy 6. Byť tedy žalobkyně v žalobě hovoří o podání (které původně označila jako odvolání proti zapsání místa narození a vydání rodného listu) již jako o žádosti o „změnu zápisu“, ve skutečnosti se před správními orgány domáhá **zrušení** podle ní chybného zápisu o jejím narození (srov. shora citovaný § 50 zákona o matrikách).
15. Jak však soud konstatoval již ve shora připomínaném usnesení č. j. 54 A 38/2020 - 33, žalobkyně fakticky brojí proti obsahu osvědčení o (dodatečném) zápisu narození vedenému v knize narození (ve svazku X, roč. X, na straně/listu X, pod poř. č. X). Tímto osvědčením je rodný list vydaný žalovaným dne 11. 8. 2020. Cílem žalobkyně je tak bezesporu i dosažení opravy v knize narození vedené žalovaným a následné vydání nového rodného listu s novým (podle žalobkyně správným) místem narození. Z výše citovaných ustanovení zákona o matrikách plyne, že nesouhlasí-li osoba s místem svého narození zapsaným v knize narození, má možnost požádat matriční úřad, který knihu narození vede, o opravu takového zápisu. Oprava zápisu v knize narození automaticky povede k vydání nového rodného listu s opravenými údaji. Alternativně, nebude-li žádosti o provedení opravy údaje o místě narození v plném rozsahu vyhověno, vydá o tom matriční úřad rozhodnutí, proti kterému má dotčená osoba možnost domáhat se ochrany pořadem práva ve správním řízení, eventuálně následně též žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Aps 5/2012 - 52).
16. Jak vyplývá z příloh k žalobě, podání označené jako odvolání „proti zapsání místa narození a vydání rodného listu“ (ve skutečnosti však žádost o opravu zápisu v matriční knize) žalobkyně prostřednictvím žalovaného adresovala krajskému úřadu, kterému žalovaný podání postoupil. Jak vyplývá ze správního spisu, dne 4. 11. 2020 krajský úřad žalovanému podání vrátil k vyřízení zpět s tím, že rodný list nelze považovat za rozhodnutí, a že proti němu tudíž nelze odvolání podat. Krajský úřad podání žalobkyně vyhodnotil jako stížnost dle § 175 správního řádu. Krajský úřad žalovanému postoupil

těž doplnění „odvolání“ ze dne 29. 9. 2020, k němuž žalobkyně připojila mj. kopii potvrzení X ze dne 20. 9. 2011 o tom, že se žalobkyně nenarodila v porodnici sovětských vojsk v X, a kopii potvrzení téhož X ze dne 16. 1. 2012, v němž se uvádí, že místem narození žalobkyně je Praha, ulice K. č. p. X, tj. budova nynějšího X.

17. Ode dne 4. 11. 2020, kdy se podání dostalo zpět do dispozice žalovaného, však na něj žalovaný nijak nereagoval. Žalovaný tedy neprovedl opravu zápisu v knize narození dle požadavku žalobkyně v souladu s § 5 odst. 2 zákona o matrikách, ale nevydal ani zamítavé rozhodnutí dle § 87 téhož zákona. Vyjde-li tedy soud z toho, že teprve dnem 4. 11. 2020 žádost s příslušnými žalobkyní doloženými podklady došla k věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (srov. § 44 odst. 1 správního řádu), začala nejpozději následujícího dne [srov. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu] plynout třicetidenní lhůta pro provedení opravy zápisu stanovená v § 7 odst. 1 zákona o matrikách. Ta marně uplynula dne 4. 12. 2020. Byť v zákoně o matrikách není výslovně uvedeno, v jaké lhůtě ode dne podání žádosti o opravu zápisu v knize narození musí příslušný matriční úřad v případě vyhovění žádosti vydat osvědčení o této skutečnosti (tj. v jaké lhůtě musí vydat rodný list s opravenými údaji), je soud názoru, že lhůta stanovená pro provedení opravy zápisu se uplatní současně i na vydání osvědčení. Ostatně z § 155 odst. 2 správního řádu vyplývá, že jsou-li splněny předpoklady k vydání osvědčení, správní orgán tak učiní **bez dalšího**. Toto ustanovení je dle soudu zapotřebí vykládat jako povinnost vydat osvědčení obratem, tedy bez zbytečných nebo neodůvodněných průtahů.
18. Specifikem nyní projednávané věci je však to, že se žalobkyně domáhá toho, aby v příslušné knize narození vedené žalovaným byl zrušen zápis o jejím narození. Jak plyne ze správního spisu, žalobkyně je přesvědčena o tom, že se nenarodila v porodnici sovětských vojsk v X, nýbrž v Praze přímo v budově X na adrese K. X, kde dnes sídlí X.
19. Podle § 10 odst. 1 zákona o matrikách platí, že „[p]říslušný k zápisu narození a úmrtí do matriční knihy je matriční úřad, v jehož správním obvodu se fyzická osoba narodila nebo zemřela.“ Z tohoto ustanovení vyplývá, že pokud by žalovaný na základě žádosti žalobkyně a dokumentů k této žádosti přiložených dospěl k závěru, že se žalobkyně v jeho správním obvodu opravdu nenarodila a že skutečným místem jejího narození byla Praha 6 (o což se žalobkyně správní orgány snaží přesvědčit již od roku 2011, kdy odboru vnitřních věcí městské části Prahy 6 poprvé podala žádost o dodatečný zápis do knihy narození), musel by žalovaný zápis o narození žalobkyně ze srpna 2020 jako takový celý zrušit postupem upraveným v § 7 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění vyhlášky č. 494/2020 Sb. Současně by žalovaný po zrušení tohoto zápisu již nemohl žalobkyni vydat osvědčení, tj. rodný list, neboť místně příslušným k provedení dodatečného zápisu dle § 48 zákona o matrikách, a tedy i k vydání nového rodného listu by se stal příslušný matriční úřad v Praze 6, tj. výše uvedený odbor vnitřních věcí městské části Prahy 6.
20. Pokud je však žalovaný, jak tvrdí ve vyjádření k žalobě, přesvědčen o tom, že jeho postup spočívající v dodatečném zápisu žalobkyně do jím vedené knihy narození s údajem o místě narození v jeho správním obvodu byl správný, nic to nemění na tom, že tuto žádost nemohl ponechat bez reakce. Dne 4. 11. 2020 začala žalovanému plynout lhůta pro vydání rozhodnutí o nevyhovění této žádosti dle § 87 zákona o matrikách. Protože zákon o matrikách lhůtu pro vydání tohoto rozhodnutí nestanoví, byl žalovaný povinen vydat jej v souladu s obecnými ustanoveními o lhůtách zakotvenými v § 71 správního řádu. Pokud

nebylo možné rozhodnutí vydat bezodkladně, musel jej žalovaný vydat ve lhůtě 30 dnů (srov. § 71 odst. 3 správního řádu). Posledním dnem této lhůty v takovém případě byl den 4. 12. 2020. I kdyby se v dané věci jednalo o zvláště složitý případ, ve kterých správní řád správním orgánům umožňuje vydat rozhodnutí dokonce ve lhůtě 60 dní [§ 71 odst. 3 písm. a) správního řádu], přesto by již k marnému uplynutí lhůty došlo. Konec takto prodloužené lhůty by připadl na neděli, tudíž by posledním dnem lhůty bylo pondělí 4. 1. 2021.

21. Soud tedy dospěl k závěru, že ať už by žalovaný dospěl na základě žádosti žalobkyně o opravu zápisu v knize narození k tomu, že je tato žádost důvodná, anebo naopak nikoliv, je v každém případě nečinný. V prvním případě mu totiž uplynula lhůta pro provedení opravy zápisu (*de facto* však k jeho úplnému zrušení), ve druhém případě lhůta pro vydání rozhodnutí. Doposud však žalovaný neučinil ani jedno, ani druhé. Z toho důvodu soud výrokem I tohoto rozsudku žalovanému uložil povinnost ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku buď žalobkyní požadovanou opravu zápisu provést (tedy provést výmaz a postoupit věc příslušnému matričnímu úřadu k provedení zápisu dodatečného), anebo v téže lhůtě vydat rozhodnutí o nevyhovění této žádosti. **Soud zdůrazňuje, že v tomto řízení nezkoumal, zda je žádost žalobkyně o opravu zápisu v knize narození důvodná, neboť – jak již výše uvedl – v případě nevyhovění této žádosti bude povinností žalovaného vydat rozhodnutí, proti kterému se žalobkyně bude moci bránit odvoláním u nadřízeného správního orgánu,** eventuálně posléze žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Tedy s ohledem na zásadu subsidiarity správního soudnictví a na možnost žalobkyně bránit se proti (pro ní) nepříznivému rozhodnutí pořadem práva ve správním řízení dává soud prostor pro posouzení důvodnosti žádosti žalobkyně správním orgánům. Lhůtu k plnění soud určil v nejzazší možné délce, kterou mu umožňuje znění § 81 odst. 2 s. ř. s., neboť zvláštní zákony lhůtu stanoví právě v délce 30 dnů, jak je rozebíráno výše.
22. Závěrem soud poznamenává, že pokud jde o znění výroku I, vycházel z žalobkyní formulovaného petitu, byť jej musel formálně upravit tak, aby povinnost uložená žalovanému odpovídala právní úpravě postupu při změně a opravě zápisu v matriční knize podle § 5 odst. 2 a § 87 zákona o matrikách. Jak již bylo uvedeno, formalizované rozhodnutí lze vydat pouze v případě negativního rozhodnutí o žádosti, tj. bude-li žádost v plném rozsahu zamítnuta. Dospěje-li naopak žalovaný k závěru, že žádosti lze vyhovět, byl by s ohledem na § 10 odst. 1 zákona o matrikách místně příslušný toliko k provedení zrušení zápisu o narození žalobkyně v jím vedené knize narození. Následně by měla být věc za přiměřeného (*per analogiam*) použití § 12 správního řádu na základě § 154 a 158 odst. 1 správního řádu postoupena místně příslušnému matričnímu úřadu k provedení dodatečného zápisu o narození žalobkyně.
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 2 000 Kč odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku za podání žaloby. Žalobkyni nenáleží náhrada nákladů na zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, neboť v řízení nebyla advokátem zastoupena. V řízení před soudy ve správním soudnictví se nepoužije ani vyhláška č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle

§ 89a exekučního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2015 č. j. 6 As 135/2015 - 79, č. 3344/2014 Sb. NSS). Přiznanou náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to přímo k jejím rukám (§ 149 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li žalovaný povinnosti ve lhůtě uložené tímto rozsudkem dobrovolně, může se žalobce domáhat nařízení exekuce či soudního výkonu rozhodnutí.

Praha 30. dubna 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu